Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 17, No 1 (1966)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.18777](https://doi.org/10.12681/jhvms.18777)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1966). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 17(1), 62–66.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.18777>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

KATITCH (R) VOUKITCHEVITCH (Z) και CVETKOVITCH (L.J.). (1965). Δυνατότης ταυτοχρόνου προστασίας των προβάτων έναντι των έξ αναεροβίων λοιμώξεων και των έλμινθιάσεων (Possibilité de la protection simultanée des moutons contre les affections à anaérobies et helminthiques).—Bul. Acad. Vét. Fr., 38: 405.

Κατόπιν της διαπιστώσεως επί των προβάτων της Σερβικής Δημοκρατίας έντεροτοξαιμίας όφειλομένης εις *Welchia agni paludis* C και *Welchia agni* var. *Wildsoni* D, νεκρωτικής ήπατίτιδος έκ *Cl. oedematiens* B και πνευματάνθρακος, όφειλομένου εις *Cl. septicum*, οι Σ.Σ. παρεσκεύασαν μικτόν έμβόλιον, διά τοϋ όποιοϋ έπέτυχον πλήρη προστασίαν των προβάτων έναντι των άνωτέρω νοσημάτων. Έπί των μητέρων, έχρησιμοποιήθη έπιτυχώς, επί πλέον και έμβόλιον παρασκευασθέν έκ της *W. agni* B προς προστασίαν των άμνων έκ της δυσεντερίας. Δεδομένου ότι ύπάρχει έπιζωοτολογική σύμπτωσης μεταξύ των έξ αναεροβίων νοσημάτων των προβάτων και των έλμινθιάσεων των ζώων τούτων και άφ' έτέρου, πολλοί Σ.Σ. πιστεύουν ότι ή χορήγησης άνθελμινθικών φαρμάκων εις πρόβατα, ταυτοχρόνως με τον έμβολιασμόν αύτων, βλάπτει εις την παραγωγήν των άντισωμάτων, οι Σ.Σ. προέβησαν εις τιτλοποιήσεις των άντιτοξινών έμβολιασθέντων μόνον προβάτων και έτέρων, εις τα όποια, ταυτοχρόνως μετά τοϋ έμβολιασμοϋ έχορηγήθησαν και άνθελμινθικά (*Dictyicide* και *τετραχλωριούχος άνθραξ*). Μη διαπιστωθείσης σημαντικής διαφορας τίτλων μεταξύ των δύο κατηγοριών των ζώων, οι Σ.Σ. άποφαίνονται ότι ή ταυτόχρονη χρήσις τοϋ έμβολίου, τοϋ τετραχλωριούχου άνθρακος και τοϋ *Dictyicide*, δέν έπιδρά επί της παραγωγής των άντιτοξινών β, ε, άντι-*oedematiens* B και άντι-*Cl. septicum*, μετά την δευτέραν έγχυσιν τοϋ έμβολίου. Έν τη πράξει αι δύο έπεμβάσεις, έμβολιασμός και άνθελμινθική θεραπεία, δύνανται συνεπώς νά έκτελούνται ταυτοχρόνως.

I. K.

HUGHES (D.E.), PUGH (G.W.), M. DONALD (T.Y.). 'Υπεριώδης άκτινοβολία και *Moraxella bovis* εις την αίτιολογίαν της λοιμώδους Κερατοειδοεπιπεφυκίτιδος των βοοειδών (Ultra-violet radiation and *Moraxella bovis*, in the etiology of bovine keratoconjunctivitis).—Am. J. Vet. Res., 1965, 26, 1331.

Άπόπειραι πειραματικής άναπαραγωγής της Κ.Ε. των βοοειδών άπέτυχον πολλάκις, ώστε εις πολλούς έρευνητάς νά δημιουργηθούν άμφιβολiai, ως προς την αίτιολογικήν σημασίαν της *M. bovis*. Εις την παρούσαν έργασίαν, οι Σ.Σ. έπέτυχον πλήρη κλινικήν εικόνα της νόσου δι' ύποβολής, εις μετρίαν άκτινοβολίαν, (2800-3200 Α), των όφθαλμών των βοοειδών, δι' ύπεριωδών άκτίνων, έκπεμπομένων υπό λυχνίας ύδραργύρου, και έν συνεχεία ένσταλάξεως, έντός των όφθαλμών, καλλλλιεργείας *M. bovis*. Οϋτω άποδεικνύεται ό πρωταρχικός ρόλος τοϋ ήλιακοϋ φωτός εις την δημιουργίαν της φυσικής νόσου, ής άλλωστε ή συχνότης εΐναι κατά πολύ μεγαλύτερα κατά τοϋς θερινούς μήνας.

I. K.

BEESLEY (W.N.) (1965). Πρόσφατοι έργασ(αι) ἐπὶ τῆς ὑποδερμώσεως τοῦ βοός (Recent work on the ox warble flies-Hypoderma).—Vet. Bull., 35: 3. Ἀνασκόπησις τῶν τελευταίων ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς ὑποδερμώσεως τῶν βορειδῶν, νόσου γνωστῆς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Φαραῶ, τῆς ὁποίας ἡ καταπολέμησις ἔχει πλήρως συστηματοποιηθῆ εἰς τὰ προηγμένα κτηνοτροφικὰ Κράτη. Μελετᾶται ἡ ταξονομία τῶν παρασίτων, ὁ βιολογικὸς τῶν κύκλος, καὶ ἡ θεραπευτικὴ τῆς νόσου, ἰδίᾳ δι' ὄργανο-φωσφορικῶν σκευασμάτων, χορηγουμένων ἀπὸ τοῦ στόματος (trichlorphos ἢ Neguvon, Fenchlorphos ἢ Ronnel, Coumaphos ἢ Asuntal).

I. K.

LAGNEAU (F) (1964). Λανθάνουσα ὑπασβεστιαίμια καὶ ἀδράνεια τῆς μήτρας εἰς τὴν ἀγελάδα. (Hypocalcémie latente et inertie utérine chez la vache).—Bull. Acad. Vét. Fr., 37: 156.

Εἰς λίαν γαλακτοπαραγωγὸς ἀγελάδας, ἐχούσας πραγματοποιήσει πολλοὺς τοκετοὺς, κατὰ τὸ τέλος τῆς κηρύσεως, παρατηροῦνται λίαν ἐλαφρὰ συμπτώματα τοκετοῦ, ἅτινα δυνατόν νὰ διαρκέσουν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ὁ τράχηλος παραμένει κλειστός ἢ μόλις ἐπιτρέπει τὴν διόδον 3 ἢ 4 δακτύλων. Τελικῶς ἐπέρχεται ὁ θάνατος τοῦ ἐμβρύου, καὶ ὁ τράχηλος διευρύνεται, τὰ δὲ ἐμβρυϊκὰ ὕγρὰ ἐκχύνονται, ἀλλὰ τὸ ἐμβρυον δὲν ἐξωθεῖται. Οἱ ἐνέσεις οἰστρογόνου ἢ ὀκυτονίνης δὲν φέρουν ἀποτέλεσμα. Ἀπ' ἐναντίας, ἡ ἐνδοφλέβιος ἔγχυσις γλυκονικοῦ ἀσβεστίου ἀποδεικνύεται ἀποτελεσματικὴ καὶ δέον νὰ ἐνεργῇται εὐθὺς ὡς ἐκδηλωθοῦν αἱ πρῶται ἐλαφραὶ ὠδῖναι τοῦ τοκετοῦ. Τὸ ἀσβέστιον δρᾷ ὡς ἡρεμιστικὸν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τοῦ παρασυμπαθητικοῦ καὶ περισσότερον ὡς ἐρεθιστικὸν τοῦ συμπαθητικοῦ, διὰ τῆς τελευταίας δὲ ταύτης ιδιότητος αὐξάνει τὸν τόνον τῆς μήτρας.

Σημ. Ἀναλυτοῦ. Ἀνάλογα περιστατικὰ παρατηροῦνται συχνάκις παρ' ἡμῖν, ἰδίᾳ εἰς βουστάσια μὲ μεγάλην συχνότητα «Πυρετοῦ Γαλακτος».

I. K.

LOMBARD (Ch) καὶ BABY (G).—(1965). Συγγενὴς βρογχοκὴλη τοῦ ἐριφίου εἰς τὸν Νομόν Βιέννης. (Goître congénital du chevreau dans la Vienne).—Bull. Acad. Vét. Fr., 38: 353.

Περιγράφονται περιπτώσεις συγγενοῦς βρογχοκὴλης ἐπὶ ἐριφίων, ἀποδιδόμεναι εἰς ὑπερβολικὴν κατανάλωσιν ὑπὸ τῶν αἰγῶν κράμβης, ἥτις, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Kennedy (1942), περιέχει παράγωγον τῆς οὔριας, ὅπερ δρᾷ ἀνασχετικῶς ἐπὶ τῆς μετατροπῆς τῆς δι' ἰσοδοτυροσίνης εἰς θυροξίνην. Ἡ ἔλλειψις θυροξίνης συνεπάγεται, ἀφ' ἐτέρου, ὑπερέκκρισιν θυρεοτρόπου ὁρμόνης ἐκ τοῦ προσθίου λοβοῦ τῆς ὑποφύσεως, ἀπολήγουσαν εἰς ὑπερτροφίαν τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδέενος. Διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ὑπευθύνου τροφῆς καὶ χορηγήσεως ΙΚ εἰς τὰς αἰγὰς ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξάλειψις τῶν συμβαμάτων βρογχοκὴλης εἰς τὰ ἐρίφια.

I. K.

PARISIS, E. Διάγνωσις τῆς λοιμώδους βρογχίτιδος τῶν πτηνῶν. II. Μελέτη ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἀντιγόνου δι' ἱζηματινοαντιδράσεων εἰς ἄγαρ. (Brit. Vet. J. 1965, 121, 234).

Ὁ Σ. εἰς πειραματισμοὺς τοῦ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἀντιγόνου δι' ἱζηματινοαντιδράσεις εἰς ἄγαρ, πρὸς ὁροδιάγνωσιν τῆς λοιμώ-

δους βρογχίτιδος τῶν πτηνῶν, διεπίστωσεν ὅτι ὁ χρόνος ἐπωάσεώς ἀποτελεῖ τὸν πλέον σημαντικὸν παράγοντα. Τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα ἐπέτευχθησαν 48 ὥρας μετὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν.

Ἐξέτασις τῶν ἰσθμῶν καὶ ὑγρῶν ἐμβρύων ἀπέδειξεν ὅτι αἱ μολυσμέναι χοριοαλλαντοειδεῖς μεμβράναι εἶναι ἢ καλύτερα πηγὴ ἀντιγόνων, ὅμως ἢ χρήσις τοῦ ὑδροξειδίου τοῦ ἁλουμινίου ὥς παράγοντος συμπυκνώσεως τοῦ ἰοῦ εἰς ἀλλαντοειδὲς ὑγρὸν περιγράφεται καὶ προτείνεται ὡς μία πρόσφορος μέθοδος διὰ τὴν παραγωγὴν ἀντιγόνου. (1)

Θ. Λαζαρίδης

HYSLOP (G), (1965). Ἀπέκκρισις ἰοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ καὶ ἀντισωμάτων διὰ τοῦ σιέλου μολυνθέντων ἢ ἀνοσοποιηθέντων βοοειδῶν (Secretion of Foot-and-Mouth Disease virus and antibody in the saliva of infected and immunized cattle).—J. Comp. Path. Ther., 75 : 111.

Ὁ ἰὸς τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἀνιχνεύεται εἰς τὸν σιέλον τῶν ζώων, πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῶν στοματικῶν ἀλλοιώσεων. Ἐκ τῆς ἐρεῦνης τοῦ Σ. προκύπτει ὅτι 4 ὥρας μετὰ τὴν ἐνδογλωσσικὴν μόλυνσιν τῶν ζώων (βοοειδῶν) δὲν ἀνευρίσκεται ἰὸς Α. Π. ἐντὸς τοῦ σιέλου. Μετὰ τὴν 16ην ὥραν, ἀπὸ τῆς μόλυνσεως, ἡ ποσότης τοῦ ἰοῦ ἐντὸς τοῦ σιέλου αὐξάνει προοδευτικῶς, ἀνιχνευθέντος τίτλου ἰοῦ 10⁻⁵ ἕως 10^{-4,5} κατὰ τὴν 18ην ὥραν καὶ 10⁻⁶ κατὰ τὴν 24ην ὥραν. Οὕτω, τὰ μεμολυσμένα ὑπὸ Α.Π. ζῶα δύνανται νὰ μεταδώσουν τὴν νόσον, πρὸ τῆς ἐμφάνισεως τῶν εἰδικῶν στοματικῶν ἀλλοιώσεων. Κατὰ τὴν 5ην, μετὰ τὴν μόλυνσιν τῶν ζώων ἐβδομάδα, δὲν ἀνιχνεύθη ἰὸς Α.Π. εἰς τὸν σιέλον τῶν ζώων.

Δι' ἐτέρας σειρᾶς πειραμάτων, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ σιέλος τῶν ἐμβολιασθέντων ἢ ἀναρρωσάντων βοοειδῶν παρουσιάζει ἐξουδετερωτικὰς ἰδιότητας πρὸς τὸν ὁμόλογον ἰόν.

I. K.

UBERTINI (B), NARDELLI (L), BAREIL (S), GUALANDI (G.L.), PANINA (G.F.) καὶ BAGINI (C) (1964). Ἀντιαφθωδικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν χοίρων δι' ἀνδρονοποιημένου ἐμβολίου εἰς βιομηχανικὰς ἐκτροφάς. (La vaccinazione antiaftosa dei suini con vaccino inattivato negli allevamenti industriali).—Vet. Ital., 15 : 790.

Ἡ διὰ τοῦ ἀντιαφθωδικοῦ ἐμβολίου παρεχομένη εἰς τοὺς χοίρους ἀνοσία ἀποδεικνύεται ἀνεπαρκὴς πρὸς προστασίαν τῶν ζώων ἔναντι φυσικῆς μόλυνσεως. Οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Brescia, διὰ σχετικῶν πειραμάτων ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ καὶ εἰς βιομηχανικὰς ἐκτροφάς χοίρων, ἀπέδειξαν ὅτι πρὸς ἀνάπτυξιν ἱκανοποιητικῆς ἀνοσίας εἰς τοὺς χοίρους ἀπαιτεῖται μεγάλη ποσότης ἀντιγόνου, ἀντιστοιχοῦσα εἰς πολλὰς δόσεις βοοειδῶν. Πλήρης προστασία εἰς τοὺς χοίρους παρέχεται δι' 8πλασίας καὶ 16πλασίας δόσεως βοοειδῶν, ἐνῶ διὰ 4πλασίας δόσεως τὸ ποσοστὸν τῶν ζώων, εἰς ἃ ἡ προστασία εἶναι πλήρης, περιορίζεται εἰς 83-86 τοῖς 100. Δεδομένου δὲ ὅτι εἰς τὸ ὑπόλοιπον ποσοστὸν (13-17%) τῶν διὰ τῆς δόσεως ταύτης ἐμβολιαζομένων ζώων ἡ ἀνοσία εἶναι μερική, ἀλλ' ἀρκούντως ἰσχυρά, ἀλλὰ καὶ λόγφ τοῦ κόστους τοῦ ἐμβολίου, οἱ Σ. Σ. συνιστοῦν τὴν τελευταίαν ταύτην δοσολογίαν (4 δόσεις βοοειδῶν) διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν χοίρων.

I. K.

GALLARATI SCOTTI (G). 'Η πεπτικότητα in vivo του χλωροῦ χόρτου (marcita) καὶ τοῦ ἔρποντος τριφυλλίου καὶ αἱ σχετικαὶ ἐποχικαὶ μεταβολαὶ ταύτης. (La digeribilità in vivo di foraggi verdi di marcita e di ladiniaio e relative variazioni stagionali). LA RICERCA SCIENTIFICA, 1965, 35 (11-B), 339 - 366.

Ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐγένετο συστηματικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῆς πεπτικότητος in vivo δύο διαφόρων ποικιλιῶν χλωροῦ χόρτου, ποτιστικοῦ λειμῶνος (marcita) καὶ χλωροῦ χόρτου τριφυλλίου (Trif. repens). Ἡ δειγματοληψία ἐγένετο ἐκ τῶν διαφόρων κοπῶν τοῦ χόρτου κατὰ τὸ 1963 καὶ ἀπὸ ἀντιπροσωπευτικῶν λειμῶνας.

Ἡ δοκιμὴ τῆς πεπτικότητος ἐγένετο ἐπὶ εὐνοησμένων κριῶν, ἡ δὲ συντήρησις τοῦ χόρτου καὶ τῶν κοπράνων εἰς χαμηλὰς θερμοκρασίας (-20o K) μέχρι τῆς ἀναλύσεώς των, δι' ἀποξηράνσεως εἰς κενὸν ἀέρος. Ἡ πεπτικότης τῶν χλωρῶν τούτων χόρτων εὐρέθῃ ἐξαιρετικῶς ὕψηλὴ διὰ τὰς πρωτεΐνας, τὸ μὴ ἀζωτοῦχον ἐκχύλισμα καὶ τὰς ἰνῶδεις οὐσίας (κατὰ μέθοδον Weende καὶ Belluci). Ὁ συντελεστὴς πεπτικότητος ἐλαττοῦται εἰς τὸ χόρτον κοπῆς τῆς θερινῆς περιόδου, ἰδίᾳ διὰ τὸ μὴ ἀζωτοῦχον ἐκχύλισμα καὶ τὰς κυτταρίνας.

Τὸ χλωρὸν χόρτον τριφυλλίου παρουσίασε συντελεστὰς πεπτικότητος δι' ἅπαντα τὰ θρεπτικὰ συστατικά, οἵτινες ἔβαινον ἐλαφρῶς ἐλαττούμενοι ἀπὸ τὴν 1ην εἰς τὴν 5ην κοπὴν, ἐκτὸς τῶν λιπῶν, ἅτινα παρουσίαζον πεπτικότητα κατωτέραν τῆς θεωρητικῆς.

Λ. Εὐσταθίου

SCOLARI A. καὶ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Α. Ἐπὶ τῆς ὑποτιθεμένης ἐνεργείας τοῦ τερεφθαλικοῦ ὀξέος εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δραστηκότητος τῶν τετρακυκλινῶν. (Sulla presunta azione dell' acido tereftalico nel potenziamento delle tetracycline). ZOOTECHNICA E VETERINARIA, 1963, No 5-6, 257-264.

Κατ' ἀρχὴν οἱ συγγραφεῖς, εἰς σύντομον βιβλιογραφικὴν σύνθεσιν, ἀναφέρονται εἰς τοὺς τρόπους δραστηριοποιήσεως τῶν τετρακυκλινῶν καὶ κυρίως α) διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ποσότητος ἀρβαστίου τοῦ σιτηρεσίου, καὶ β) διὰ τῆς χρήσεως ὠρισμένων προσθετικῶν τῶν τροφῶν, ὡς εἶναι κυρίως τὸ τερεφθαλικὸν ὀξύ.

Ἀκολουθῶς, συνοψίζουν τὰς ἐπιδράσεις τοῦ ὀξέος τούτου κατὰ τὰ διεθνῶς παραδεδεγμένα, ἐπὶ τῆς ἐνίσχυσεως τῆς δραστηκότητος τῶν ἀντιβιοτικῶν, ὡς π.χ.: α) ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς στάθμης τῶν τετρακυκλινῶν ἐντὸς τοῦ ὁροῦ αἵματος καὶ τῶν ἰστών, β) ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν ἀντιβιοτικῶν, κατὰ τὴν θεραπείαν καὶ προφύλαξιν ἀσθενειῶν τῶν πτηνῶν, καὶ γ) ἐπὶ τῆς ἐλαττώσεως ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς παραγωγῆς ὠδῶν. Ἐν συνεχείᾳ, ἐκθέτουν τὴν πειραματικὴν προσωπικὴν τῶν ἐργασίαν, καθ' ἣν τέσσαρες ὁμάδες πτηνῶν διεδράφησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ φυράματος, ὡς ἀκολουθῶς:

1η ὁμάς:	φύραμα + τερραμυκίνη,
2α »	» » τερεφθαλικὸν ὀξύ,
3η »	» » τερραμυκίνη + τερεφθαλικὸν ὀξύ, καὶ
4η »	» » ἡμίσεια ποσότης τερραμυκίνης + τερεφθαλικὸν ὀξύ.

Ἐγένετο καταμέτρησις, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς μέσης αὐξήσεως τοῦ βάρους τῶν πτηνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς μέσης καταναλώσεως ὑπὸ τούτων ὀξυγόνου. Ἐκ τῆς πειραματικῆς ταύτης ἐρεῦνης, προέκυ-

ψαν τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα : α) ἑλαφρά αὐξησης τοῦ μέσου βάρους καὶ μείωσις τοῦ καταναλισκομένου ὀξυγόνου εἰς τὴν ὁμάδα, ὅπου προσετίθεντο ἀντιβιοτικά, καὶ β) τὸ τερεφθαλικὸν ὀξύ δὲν ἐπέδρασεν αἰσθητῶς ἐπὶ τῆς μέσης αὐξήσεως τοῦ βάρους τῶν πτηνῶν, ἐπὶ τοῦ συντελεστοῦ μετατρεψιμότητος τῶν τροφῶν καὶ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ ὀξυγόνου εἰς τὰ ὑπὸ πειραματισμὸν πτηνά.

Π. Ν. Δραγῶνας

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 1964. "Ἐκθεσις τῆς Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸ ἔτος 1963. (Veterinarska Sluzba Jugoslavije 1963 godine). pp. 65.—Savzna Uprava za Poslove Veterinarstva, Savka 35, Beograd.

Ἐκτίθεται ἡ δραστηριότης τῆς Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τῆς χώρας κατὰ τὸ ἔτος 1963 εἰς τοὺς τομεῖς προλήψεως καὶ καταπολεμήσεως τῶν νοσημάτων τῶν ζώων, τῆς ζωϊκῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν προϊόντων ζωϊκῆς προελεύσεως, τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς διακινήσεως τῶν ζώων καὶ τῶν ζωοκομικῶν προϊόντων, τῆς εισαγωγῆς ζώων ἀναπαραγωγῆς, τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως, τῆς Κτηνιατρικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς παραγωγῆς ἐμβολίων, ὀρῶν καὶ φαρμάκων.

Ἐπὶ συνόλου 3.916 Κτηνιάτρων καὶ 798 Κτηνιατρικῶν βοηθῶν, 931 Κτηνίατροι καὶ 221 βοηθοὶ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν ζωϊκὴν παραγωγήν. Λειτουργοῦν 1116 Κτηνιατρικοὶ σταθμοί, εἰς οὓς ὑπηρετοῦν 1591 Κτηνίατροι καὶ 359 βοηθοὶ Κτηνιάτρου. Ἐπὶ πλέον ὑπάρχουν 45 περιφερειακαὶ ἐπιθεωρήσεις Κτηνιατρικῆς παρ' αἷς ὑπηρετοῦν 313 Δημοτικοὶ Κτηνίατροι Ἐπιθεωρηταί.

Ἐπὶ σφαγέντων καὶ ἐπιθεωρηθέντων 11 ἑκατομμυρίων ζώων 1,650,000 ἦσαν βοοειδῆ, 2,380,000 χοῖροι, 2,320,000 πρόβατα καὶ 4,370,000 ὀρνιθοειδῆ.

Λειτουργοῦν 45 κέντρα Τεχνητῆς Σπερματεγχύσεως, διαθέτοντα 588 Ταύρους, ἐγγεγραμμένους εἰς γενεαλογικὰ βιβλία. Τὸ ποσοστὸν συλλήψεως, διὰ τεχνητῆς σπερματεγχύσεως, εἰς τὰς σὺς κυμαίνεται περὶ τὸ 82 %.

Ἀφθώδης Πυρετός τύπου Ο ἑσημειώθη εἰς τρεῖς περιοχάς. Διὰ τὴν καταστολὴν τῆς νόσου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποζημιώσεων διὰ θανατώσεις, ἐδαπανήθησαν περὶ τὰ 3.000.000 δραχμῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν θετικῶς ἀντιδρῶντων εἰς τὴν φυματίνην ζώων περιωρίσθη εἰς 0,29 % καὶ διὰ βρουκέλλωσιν εἰς 0,19 %. Ὁ μέσος ὅρος θνησιμότητος εἰς τοὺς μόσχους ἦτο 10,4 %. Τὰ νοσήματα τῶν χοίρων ἀποτελοῦν εἰσέτι σοβαρὸν πρόβλημα, ἀλλ' ἡ συχνότης τῆς Πανώλους περιωρίσθη εἰς 372 μεμολυσμένας ἑκτροφάς. Ἡ νόσος τοῦ Newcastle ἑσημειώθη εἰς 1244 ἑκτροφάς, αἱ λοιπαὶ δὲ νόσοι τῶν πτηνῶν ἦσαν δευτερευούσης σημασίας.

Τὸ ὑπηρετοῦν εἰς τὰ Ἰνστιτοῦτα Κτηνιατρικῶν Ἐρευνητικῶν προσωπικὸν πλέον τῆς τρεχούσης αὐτοῦ ἐργασίας, ἐδημοσίευσε καὶ 559 ἐπιστημονικὰς μελέτας. Ἡ Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία συνειργάσθη ἐπιτυχῶς μετὰ τῶν ἀρχῶν Δημοσίας ὑγείας εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν Ζωνοδόων.

I. K.